

Der er et andet, ganske vist lille Spørgsmaal, men som ser noget underligt ud. Det angaar Mandskabet paa de Færger, der repareres inde ved Orlogsværftet. Det menige Mandskab om Bord paa disse Færger behandles stadig fuldstændig som Rekrutter. Naar de komme ind til Orlogsværftet med en saadan Færge og skulle reparere, kunne Officerer og det, man kalder Underofficerer, og Restaurationspersonalet færdes ud og ind paa Værftet Dag og Nat, men Matroser og Fyrbødere behandles som Rekrutter og skulle være hjemme Kl. 10 Aften. De klage over dette Forhold, og man har andraget den højtærede Marineminister om at faa fri Ind- og Udpassage. Disse Folk, der undertiden ikke ere saa helt unge, synes, at det er noget underligt, at de som ældre dog skulle behandles paa samme Maade, som da de sprang Soldat. Paa det nævnte Andragende har man modtaget et Afslag, ikke fra Marineministeriet, men fra Værftschefen, i hvilket det anføres, at en almindelig Tilladelse til Ind- og Udpassage om Natten kunde ikke gives til disse Folk, men de kunde faa Nattegn ved enkelte Lejligheder, naar de skulle til Familiefester, Møder eller lignende. Man slog sig saa en lille Tid til Ro med dette, men saa skete det, at et Hovedbestyrelsesmedlem af Dansk Jernbaneforbund, der skulde til Møde en Aften her i København, medens han laa paa Orlogsværftet og reparerede, henvendte sig til vedkommende — jeg tror, der er noget, der hedder Ekvipagemesteren —, der skal udstede disse Nattegn, men fik nej, saa han ikke fik Lov at være ude efter Kl. 10. Det forekommer mig at være et noget uheldigt Forhold, og der er ingen som helst Anledning til at stille Matroser og Fyrbødere anderledes, end man stiller Officerer og Underofficerer, hvis man har Underofficerer paa Færgerne, hvad jeg ikke ved, men i hvert Fald forekommer det mig, at det menige Personale maatte lige saa vel kunne faa fri Ud- og Indpassage, som Restaurationspersonalet har det. Jeg vil opfordre den højtærede Minister til at sørge for, at dette Forhold bliver ændret. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at det skulde i nogen Maade kunne genere, eller at disse Folk skulde ville gøre noget galt, om de fik Tilladelsen i al Almindelighed.

Efter hvad vi se paa Finansloven, er det Ministerens Agt at tilstaa i hvert Fald en Del af Statsbanernes dag- og ugelønnede Personale en Ferie. Jeg vil, idet jeg anser det for en Selvfølge, at det maa

være Meningen, at en saadan Ferie skal tilstaaes Værkstedsarbejderne og forskellige andre Arbejdere ved Statsbanerne, og idet jeg takker den højtærede Minister for dette lille Fremskridt, blot udtale Haabet om, at en anden Klasse Funktionærer, der hidtil har været temmelig upaaagtet ved Statsbanerne, ogsaa maa faa Del heri. Det er nemlig saaledes, at der ved en hel Del Stationer i Landet er ansat Vognrengøringskoner, der ere ansatte direkte af Statsbanerne, der er mellem 75 og 80 af dem, og de ere fast antagne. Jeg vil lægge et godt Ord ind for, at disse Koner, der hidtil, naar de have villet have en Fridag, have maattet stille en anden i Stedet for sig og i Reglen maattet betale vedkommende en betydelig større Løn, end de selv faa, at disse Koner maa faa en Fridag ligesom den, der er tiltænkt det øvrige Personale, saa at de maa blive stillede fuldstændig i Klasse med andre paa dette Omraade.

Der er saa et Par andre Spørgsmaal vedrørende Statsbanerne, jeg kunde ønske at høre den højtærede Ministers Mening om. I Loven om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse § 11, 2det Stykke, staar, at naar en Lærer afskediges paa Grund af, at han lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Strubehovedet, faar han i Pension $\frac{2}{3}$ af den Løn, han oppebar ved sin Afsked, og i 3die Stykke staar saa en tilsvarende Regel gældende for andre Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Gerning medfører saadan Berøring med Befolkningen, at der kan opstaa Smittefare derved. Jeg vil nu tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke vil finde det rigtigt, at denne Bestemmelse kommer til blandt andet at gælde Togpersonalet, og hvis han mener dette, om han da vil sørge for, at det bliver praktiseret. Der er nemlig sket dette, at en Togbetjent, der i meget høj Grad er angreben af Tuberkulose og er indlagt paa et Sanatorium, har forespurgt Justitsministeriet om, hvorvidt han faldt ind under den paagældende Regel. Der er svaret: Nej. Jeg forstaaer det ikke, for er der nogen Klasse af Bestillingsmænd, der kommer i direkte og smittefarlig Berøring med Publikum, maa det være Togbetjentene. Jeg kan ikke se andet, end at denne Klasse af Bestillingsmænd maa komme ind under disse Bestemmelser. Jeg vil bede den højtærede Minister nærmere overveje det og søge at komme til en Ordning af dette Forhold med den højtærede Justitsminister.